

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji doręczonej skarżącej w dniu 19 kwietnia 2013 r. w sprawie odrzucenia oferty skarżącej złożonej w procedurze ograniczonej DIGIT/R2/PR/2011/039 oraz udzielenia zamówienia innemu oferentowi;
- Obciążenie pozwanej kosztami postępowania;
- Ewentualnie, wyznaczenie niezależnego eksperta odpowiedzialnego za ocenę zgodności oferty drugiego oferenta ze specyfikacją warunków zamówienia oraz wstrzymanie wydania orzeczenia do czasu przedstawienia sprawozdania przez wyznaczonego eksperta, a następnie stwierdzenie nieważności decyzji Dyrekcji Generalnej ds. Informatyki (DIGIT) i obciążenie Komisji kosztami postępowania;
- W razie podpisania przez DIGIT umowy w sprawie Trans European Services for Telematics between Administrations — new generation („TESTA-ng”), nakazanie Komisji naprawienia względem skarżącej szkody, którą poniosła w wyniku niezgodnej z prawem decyzji DIGIT-u.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy, w którym skarżąca podnosi, że DIGIT naruszyła zasadę przejrzystości i obowiązek uzasadnienia ustanowiony w art. 113 rozporządzenia finansowego⁽¹⁾ i art. 296 TFUE ze względu na to, że — w wyniku nadmiernego utajnienia sprawozdania instytucji zamawiającej w sprawie oceny drugiego oferenta — BT nie miała możliwości sprawdzenia, czy instytucja zamawiająca przeprowadziła rzetelną ocenę wygrywającej oferty.

Skarżąca podnosi również, że DIGIT, po pierwsze, nie podała wystarczającego uzasadnienia utajnienia znacznych części sprawozdania w sprawie oceny oferty drugiego oferenta, a po drugie, tam gdzie DIGIT podała uzasadnienie, było ono niedopuszczalne.

- 2) Zarzut drugi, w którym skarżąca podnosi, że system punktacji przyjęty przez DIGIT w celu oceny ofert narusza ogólne zasady — w tym zasady przejrzystości i sprawiedliwego i równego traktowania — mające zastosowanie do przetargów publicznych. W szczególności ponieważ: a) siatka punktacji DIGIT nie została ujawniona przed przetargiem i b) jej inna niż zwykle struktura dała drugiemu oferentowi nieuzasadnioną przewagę.
- 3) Zarzut trzeci, w którym skarżąca podnosi, że uwagi DIGIT zawarte w sprawozdaniu w sprawie oceny oraz odpowiadająca im punktacja przyznana ofercie drugiego oferenta są niespójne. Te sprzeczności powodują wadliwość decyzji, ponieważ sprawiają, że uzasadnienie decyzji jest niebyłe i nieważne.
- 4) Zarzut czwarty, w którym skarżąca podnosi, że DIGIT przyjęła ofertę drugiego oferenta, mimo że rażąco niska oferta cenowa powinna była spowodować wykluczenie go z przetargu. W tym względzie skarżąca podnosi, że zarzutu tego

nie może podważyć twierdzenie przez DIGIT, że zbadała tamtą ofertę pod kątem zasad dotyczących rażąco niskich ofert. Ogólne powołanie się na obowiązujące przepisy nie zastępuje należytego uzasadnienia, dlatego — w świetle przeprowadzonej przez siebie analizy — DIGIT postanowiła jednak nie wykluczać tamtej oferty z przetargu.

Pomocniczo do niniejszego zarzutu skarżąca podnosi, że zaproponowana przez drugiego oferenta cena jest nierealistyczna i nie może odpowiadać ofercie zgodnej z wymogami przetargu. W tym względzie BT wnosi do Sądu o wyznaczenie niezależnego eksperta w celu ustalenia, czy omawiana oferta jest rzeczywiście zgodna z określonymi specyfikacjami warunków zamówienia.

- 5) Zarzut piąty, w którym skarżąca podnosi, że decyzja jest wadliwa z tego względu, iż w decyzji nie ma wystarczającego uzasadnienia w sprawie określonej w tym dokumencie wartości zamówienia.
- 6) Zarzut szósty, w którym skarżąca podnosi, że DIGIT nie ma kompetencji do wydania kwestionowanej decyzji ze względu na to, że nie zostały jej delegowane odpowiednie uprawnienia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. 2002 L 248, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 25 czerwca 2013 r — Federación Española de Hostelería przeciwko EACEA

(Sprawa T-340/13)

(2013/C 245/16)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Federación Española de Hostelería (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: F. del Nogal Méndez i R. Fernández Flores, adwokaci)

Strona pozwana: Agencja Wykonawcza ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego (EACEA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji 2007-19641 134736-LLP-I-2007-1-ES -Leonardo-LMP
- pomocniczo, zarządzenie cofnięcia postępowania do daty wysłania błędnie zaadresowanych informacji przez audytorów, tak aby umożliwić skarżącej przedstawienie odpowiednich argumentów,
- pomocniczo, o zmniejszenie wysokości zażądanego zwrotu, zgodnie z zasadą proporcjonalności,

- obciążenie Komisji kosztami przedstawicieli i innymi kosztami niniejszej sprawy,
- nakazanie Komisji zwrotu wypłaconych kwot wraz z odpowiadającymi im odsetkami za zwłokę.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1) Zarzut pierwszy oparty na naruszeniu ustalonej procedury.

- W tym zakresie podnosi, że informacje dotyczące sprawozdania z audytu zostały przekazane osobie trzeciej pozostającej poza stosunkiem pomiędzy agencją wykonawczą a stroną powodową.

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadniania decyzji.

- W tym zakresie podnosi, że decyzja o odzyskaniu pozbawiona jest stosownego uzasadnienia w zakresie, w jakim agencja wykonawcza wystosowała wobec skarżącej wezwanie do zapłaty wraz z załączonym sprawozdaniem z audytu.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do obrony.

- W tym zakresie podnosi, że w trakcie postępowania nigdy nie mogła przedstawić swojego punktu widzenia odnośnie do stosowności i właściwości zarzucanych okoliczności, a w szczególności w kwestii tych wszystkich dokumentów, które Komisja wzięła pod uwagę przy uzasadnianiu swojego twierdzenia odnośnie do istnienia naruszenia prawa Unii.

4) Czwarty zarzut dotyczący naruszenia zasady ochrony słusznych oczekiwań.

- W tym zakresie twierdzi, że od czasu zawarcia umowy w kwietniu 2009 r. do kwietnia 2013 r. agencja egzekucyjna nie wyraziła żadnego sprzeciwu co do sposobu wykonywania projektu.

5) Zarzut piąty oparty na nadużyciu władzy.

- W tym zakresie twierdzi się, że Komisja nie poinformowała skarżącej o okolicznościach, które można by jej zarzucić, ani też nie dała jej możliwości bycia wysłuchaną przed wydaniem sankcji.

6) Wreszcie, skarżąca podnosi naruszenie zasady proporcjonalności.

Skarga wniesiona w dniu 28 czerwca 2013 r. — CN przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-343/13)

(2013/C 245/17)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: CN (Brumath, Francja) (przedstawiciel: M. Velardo, avvocato)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie zapłaty przez Unię Europejską i Parlament Europejski na rzecz skarżącego tytułem poniesionej szkody materialnej kwoty 1 000 EUR wraz z odsetkami obliczonymi według stopy 6,75 %;
- zasądzenie zapłaty przez Unię Europejską i Parlament Europejski na rzecz skarżącego tytułem poniesionej szkody niematerialnej kwoty 40 000 EUR wraz z odsetkami obliczonymi według stopy 6,75 %
- obciążenie Unii Europejskiej i Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze CN, były emerytowany urzędnik Rady stara się uzyskać odszkodowanie za szkodę materialną i niematerialną poniesioną w wyniku opublikowania na stronie Parlamentu Europejskiego, dostępnej również z zewnątrz, wyciągu z przedstawionej przez skarżącego petycji zawierającej szereg danych osobowych w tym również informacje dotyczące jego stanu zdrowia oraz obecności w jego rodzinie osoby niepełnosprawnej.

Dane zostały szeroko rozpowszechnione zważywszy, że wpisanie w wyszukiwarce Google nazwiska skarżącego umożliwiło dotarcie do opublikowanego przez Parlament wyciągu z petycji.

Pomimo żądań skarżącego Parlament nie usunął opublikowanych danych osobowych, lecz dokonał ich usunięcia dopiero później, w następstwie interwencji prawnika.